

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τò δένδρο τής 'Ελευθερίας

‘Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, σέ μιὰ στιγμή άπογοητεύσεως του φώναξε :
— ‘Ημεις φυτέψαμε τò δένδρο τής έλευθερίας, σάν άπαιδευ-
τοι όμως πούμαστε ειμεθα άνάξιοι και νά τò καλλιεργήσουμε !

Διατίμησις αύλικού

‘Ο βασιλεύς ‘Οθων, όσάντις έβγαине περιοδεία, έπαιρνε μαζί του και μερικους άπό τούς βαυαρους τιτλούχους, πού ειχε στην αύλή του.

‘Οταν φθάσαν σέ ένα χωριό, άπ’ όσω άπό τò Ναύπλιο, βγή-
ξαν οι προσετοι και ό λαός και ό πάρεδρος, νά τόν ύποδεχθούν.
‘Ο πάρεδρος τού έβγαλε και ένα μαζού λόγο και άτελείωτο, ζου-
ραστικόν και γεμάτον ζολακειες. Σάν τελείωσε τò βάσανο αυτό, ένας άπό τούς αύλικούς τού βασιλέως, γιά νά περιάρη τού χωριού τόν ρήτορα, τόν πλησίασε και τόν έρώτησε «τόσο έχουν οι γαϊδα-
ροι στόν τόπο τού» ;

‘Ο χωρικός άφού τόν κίτταξε καλά — καλά, άπ’ τή κορυφή ός τά πόδια, τού άπήντησε :

— ‘Αν έχουνε τò μπόι σου, ός δέκα σφάντζιες ό ένας έχει !...

‘Η έννάτη Μούσα τού Νικολάρα

‘Ο γνωστός ποιητής τής «Χαϊδευμένης» κλπ. και άλλοτε άεω-
ματικός τού ναυτικού, ‘Ανδρέας Νικολάρας, τόσο ειχε πνιγή άπό τή σκόνη τών ‘Αθηνών, πρό έτών, πρίν ασφαλτοστρωθή ή πόλις, όσως κάθε μέρα έκανε και άπό ένα έπιγραμμα και τò έστελνε στόν τότε δήμαρχο ‘Αθηναίων τόν Σπύρο τόν Μεροζούρη.

‘Η έπιπνευσις αύτή και ό βομβαρδισμός τού Δημάρχου δι’ έπι-
γραμμάτων βάσταξε μέρες γιά νά μήν πούμε μήνες, άρρετούς.

Νά ένα άπό τά έπιγράμματα αυτά πού διεσωθήκε στά χαρτιά τού κ. Μεροζούρη.

‘Κύριε Δήμαρχε :

‘Επίγραμμα στή σκόνη σου ; Νερό πολύ σηκώνει.

Μά δέν τò βλέπει τò νερό, έχρις στά μάτια σκόνη.

Σκόνη και στών Καγκάριδων, λές, κι ‘ερωξες τά μάτια

κι’ έτσι στραβοί, στήν εκλογή, γείναι γιά σέ κομμάτια.

‘Η φιλοσοφία τού Διονυσίου Σολωμού

‘Οταν ήταν στην Κέρκυρα ό Διονύσιος Σολωμός, έμεινε πολλές φορές άπένταρος, και έγραψε στόν άδελφό του, τόν μεγαλοκτη-
ματία Δημήτριο, νά τού στείλη λίγο χαρτιζήλιζα.

Σέ μιὰ μεγάλη πάλι,οικονομική του στενοχωρία, τού ξανάγραψε.
‘Εκεινος όμως δέν τού έστειλε και τού άπήντησε με χίλιες δύο δικαιολογιες :

«...‘Οτι τά κτήματα δέν πηγαίνουν καλά και τά λοιπά, κ.τ.λ.»
Σ’ άπάντησι ό Σολωμός, τού έστειλε τούς κατωτέρω στίχους.

Γυμνός στόν κόσμο, βρέθηκα, ό κόσμος είνε ξένος,

Γυμνός θε νά πεθάνω, δέν είνε κανενός,

Κι’ όμως γιατί νά σκάνω

νά γίνωμαι κοντός, Διοτύσιος Σολωμός !...

‘Ο βιβλιοφάγος

τρεις άδελφές τήν άκολουθούσαν άφωνες, χλωμές, συγκινημένες !...
Μόλις διάβασε τις πρώτες γραμμές ή μητέρα τινάχτηκε άπελ-
πιμένη.

— Ποτέ δέν έχουμε τύχη ! ειπε με λύπη και συντριβή. ‘Η πα-
λή! δασκάλα μένει !...

Και ήταν έτοιμη νά εξακολουθήση στόν ίδιο τόνο τò παραπόνό
της. ‘Ηταν έτοιμη νά διαβάση δυνατά τò γράμμα. ‘Αλλά ή τρεις
κόρες της, πού ός τή στιγμή αύτή έστεχαν χωριστά ή μία άπό
την άλλη άγκαλιάστηκαν έξαφνα με τρελλό ένθουσιασμό, έκλαιγαν
γελούσαν, σφιγγόντουσαν δυνατά σάν νά φοβόντουσαν μη τούς
χωρίσουν, τά μάγουλά τους πού πήραν έξαφνα τριανταφυλλένιο
χρώμα ήταν βρεμμένα άπό δάκρυα και φιλιά !...

‘Η μητέρα τους τις κίτταξε σαστισμένη με τò γράμμα στά χέ-
ρια. Τέλος ή Μαρία έμίλησε πρώτη αύτή τή φορά και ειπε :

— Τι άπεράντη χαρά!...

‘Η ‘Ιωάννα άποκρίθηκε.

— ‘Αν ή μικρή έφευγε, θα
πέθαινα !...

Και ή Σοσίλ ειπε :

— ‘Ημουν άποφασισμένη ν’
άρνηθώ νά πάω !...

Τότε πιά ψιθύρισε και ή μη-
τέρα τους διακρίνοντας άπ’ τή
συγκίνησι κι’ άνοίγοντάς τους
την άγκαλιά της :

— Και γώ αυτό σκεπτόμου
μά δέν μπορούσα νά τò πώ. Ναι,
ναί, παιδιά μου, δέν θα χωρι-
στούμε ποτέ !...

Ρενέ Μπαζέν

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

ΣΕΡΒΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Είγαμε τή ύνυχία ν’
ανακαλύνομε τελευταίως μιὰ σειρά δημοτι-
κών Σερβικών τραγουδιών μεταφρασμένων
στην ‘Ελληνική άπό τόν γνωστό ‘Ιταλό ‘Ελι-
τηροστή Τομαζάιο. ‘Από τήν σειράν αύτήν
αναδημοσιεύομε τά κατωτέρω, βέβαιον ότι
προσφέρομε κάτι τού εκλεκτόν στούς ανα-
γνώστιας μας).

Η ΝΥΦΗ

‘Ωμορφη πούν’ ή συντροφιά πού κάθεται τριγύρω
Στή μέσ’ ή νύφη πούν βουβή σά νάνα ζουρασιμένη
‘Αναστενάζ’ όπούφτασε ή νειά σέ ξένο σπίτι,
Ξένο πατέρα κι’ άγνωστη μητέρα της νά κιάξη
Και τόν καλό της τò γονειό με πίσρα νά θυμάται
Ξένη μητέρα κι’ άγνωστη μητέρα της νά κιάξη
Και τήν καλή τή μάνα της με πίσρα νά θυμάται
Στή ξενητεία νεϊόν άδερφό τώρ’ άδερφό νά κιάξη
Και τόν διζό της άδερφο με πίσρα νά θυμάται
Στή ξενητεία νεϊόν άδερφή τώρ’ άδερφή νά κιάξη
Και τή δική της άδερφή με πίσρα νά θυμάται
Τήν κόρη οι γυναικόδελφοι παρηγορούν και λένε
— Νάσαι καλά κι’ όλα καλά θε νάν έδω γιά σένα...

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΙΚΟ ΣΤΟΜΑ

‘Αγάπη μου τò στόμα σου τι τόσ’ ώραία μυρίζει,
Μην είν’ άπό βασιλικό, τριαντάφυλλο ή βιολέττα :
— Δέν είν’ άπό βασιλικό, τριαντάφυλλο ή βιολέττα.
‘Από ψυχή παρθενική τò στόμα μου μυρίζει...

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΓΑΜΠΡΟΥ

Παρακαλούσε τò Θεό ή Μαρουδιά ή νύφη,
Νάχε τού κίνουν τά φτερά τού γερακιού τά μάτια.
Γιά νά πετσή γρήγορα στού Ρίζανού τή χώρα
Νά δή τά στίπια τού γαμπρού, τόν νεϊόν ν’ άντιζούση
‘Αν είν’ ώραϊος και καλός σάν πού τò λέει ό κόσμος.
‘Αν στήν αύλή χορεύουνε και γλυνοτραγοιδάνε
‘Αν σέρν’ ή μάνα τò χορό και πρώτη τραγουδεί,
‘Αν στήν αύλή τά φλάμπουρα σά χρυσοζεντημένα
Παίζουν, κι’ αν άερίζουνε μεταξωτά μπαϊράκια.
Παρακαλούσε τò Θεό ή Μαρουδιά ή νύφη...
Πένοει τού κίνουν τά φτερά τού γερακιού τά μάτια
Κι’ επέταξε στό Ρίζανο, στό σπίτι τού καλού της.
Τò παλληζάγ’ είν’ όμορφο παρά όπου τò λένε
Είνε καλό και αξιο παρά πού τò παινούνε
Και στήν αύλή χορεύουνε και γλυνοτραγοιδάνε.
‘Η μάνα τ’ σέρνει τò χορό και πρώτη τραγουδεί
Και στήν αύλή τά φλάμπουρα σά χρυσοζεντημένα
παίζουνε, κι’ άερίζουνε μεταξωτά μπαϊράκια...

‘Ο νεϊός περνάει τò Δούναβι όλος άρματομένος
Κι’ ό μαύρος του τόν καρτερεί στήν άκρη στό ποτάμι.
Δέν πρέπει νά θαυμάζουμε γιά τόν καλό λεβέντη,
Μόν’ πρέπει νά θαυμάζουμε γιά τόν διζό τόν μαύρο,
Πού στέκει και τόν καρτερεί στήν άκρη στό ποτάμι,
Και πειό πολύ τήν όμορφη, τή νειά του τή γυναίκα
Πού καρτερεί τόν σπίτι του, με τò φιλι στά χείλη !...

ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

Οί φιλάρεσκας γυναίκες δείχνουν πώς ζηλεύουν τούς φίλους
των, γιά νά σκεπάσουν έτσι με
την έρωτική ζήλεια, τόν φθόνο
πού νοιώθουν γιά τις άλλες
γυναίκες.

Οί γυναίκες όταν αγαπούν,
συγχωρούν πολύ πιο εύκολα τις
μεγάλες άδιακρισίες, άπό τις
μικρές άπιστίες.

‘Ο έρωσ είνε τò δυνατότερο
και λεπτότερο αίσθημα. Νικά
όλα τά εμπόδια, αλλά και ή
παράμυρση άπογοήτευσις
μπορεί νά τόν νικήση.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

‘ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΑΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξύ τών εκλεκτόν περιεχομένων της, είνε και τά εξής : ‘Α-
γριοι πολιτισμένοι, ‘Η πινακοθήκη τού Μονάρχου, ‘ΕΗ θρησκεία
τού Σατανά, ‘Ο Χοροδιδάσκαλος, ‘Ο Ναπολέων ός Καβαλλά-
ρης, ‘ΕΗ έρωτευμένη, ‘Ο μικρότερος έξερρευτής τού κόσμου κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τά ΑΠΟΜΗΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΟΝ, Δευθοντού τής
‘Ασφαλείας τών Παρισίων και τò συναρπαστικό μυθιστόρημα τού
κ. Διονυσίου Κοκκίνου : ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ.